

Sygn. akt VI Gz 368/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SR del. Marta Zalewska

Protokolant: Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Kancelaria (...) Sp. p. w R.

przeciwko: Miejskie (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt V GNC 3245/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, V Wydział Gospodarczy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2015r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie odrzucił sprzeciw pozwanego od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu niniejszego wskazał, że zarządzeniem z dnia 30 września 2015r. pozwany został wezwany do przedłożenia pełnomocnictwa wraz z odpisem i dokumentami wskazującymi na uprawnienia osób udzielających pełnomocnictwa w terminie tygodniowym. Wezwanie doręczono dnia 5 października 2015 r. W jego wyniku podmiot przedłożył pełnomocnictwo wraz z odpisem sporządzone na dzień 10 sierpnia 2015 r. wraz z odpisem z KRS aktualnym na dzień 5 października 2015 r., przy czym ostatnia zmiana miała miejsce dnia 21 września 2015 r. a więc po dniu 10 sierpnia 2015 r. (data podpisania pełnomocnictwa). Oznaczało to niewykonanie żądania Sądu i brak wykazania uprawnień osób udzielających pełnomocnictwa, co uzasadniało odrzucenie sprzeciwu po myśli art. 504 § 1 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia, uznanie zażalenia za oczywiście uzasadnione i w związku z art. 99 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrot opłaty sądowej.

Zaskarżonemu postanowieniu pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 504 par. 1 kpc w zw. z art. 130 par. 1 kpc poprzez nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, że nie usunięto braków formalnych

sprzeciwu, a także odrzucenie sprzeciwu, pomimo nie wezwania do usunięcia jego braków pod rygorem odrzucenia oraz pomimo nie wezwania strony do potwierdzenia czynności zdziałanej bez prawidłowego umocowania.

W uzasadnieniu dla powyższego pozwany wskazał, iż o uzupełnieniu lub nieuzupełnieniu braku pełnomocnictwa decyduje treść dokumentu pełnomocnictwa, a nie data jego wystawienia. Tym samym istotnym była reprezentacja pozwanego w dacie 5 października 2015r. tj. w dacie przedłożenia pełnomocnictwa. Ponadto pozwany zarzucił, iż jeżeli Sąd przyjął, iż pełnomocnik pozwanej nie wykonał zobowiązania nałożonego przez Sąd to winien on wezwać stronę do wyjaśnienia tej kwestii, Sąd natomiast zastosował rygor na który nie powołał się w wezwaniu. Pozwany zarzucił również, iż skoro Sąd uznał, że pełnomocnik nie wykazał się uprawnieniem do zastępowania pozwanej to miał on obowiązek wezwać już samą pozwaną do potwierdzenia czynności zdziałanej bez umocowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego jest uzasadnione co do wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia, aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane w jego uzasadnieniu.

Podstawą odrzucenia sprzeciwu było nienależyte wykazanie, iż osoba podpisana pod pełnomocnictwem z dnia 10 sierpnia 2015r. była w tej dacie uprawnioną do reprezentacji pozwanego.

Istotnie do akt sprawy wpłynął sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty podpisany przez pełnomocnika, do sprzeciwu nie dołączono pełnomocnictwa. Sąd Rejonowy zasadnie wezwał do złożenia pełnomocnictwa z odpisem i dokumentami wskazującymi na uprawnienia osób udzielających pełnomocnictwa w terminie tygodniowym. W wyznaczonym terminie pozwany złożył pełnomocnictwo udzielone w dniu 10 sierpnia 2015r. podpisane przez Prezesa Zarządu M. F. (k. 1015). Dla wykazania jego uprawnienia została przedłożona informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców nr KRS (...), odzwierciedlająca stan na dzień 5 października 2015r. (k-1017). Jak wynikało z jej treści obejmowała ona stan po wpisie nr 16 z dnia 21 września 2015r. Z informacji tej nie wynikał więc stan na dzień 10 sierpnia 2015r. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska pozwanego, iż właściwym w tym zakresie było wykazanie stanu na dzień 5.10.2015r. (datę przedłożenia pełnomocnictwa). Pełnomocnictwo, które zostało przedłożone do akt sprawy nosiło bowiem datę 10 sierpnia 2015r., pełnomocnik pozwanego nie wskazywał, aby zostało udzielone w dacie innej niż 10 sierpnia 2015r., stąd istotnym dla oceny legitymacji w jego udzieleniu była data 10. sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy, wbrew zarzutom pozwanego, jeżeli przyjął brak należytego wykonania zarządzenia z dnia 30 września 2015r. nie miał obowiązku wzywania do złożenia dodatkowych wyjaśnień strony. Brak uzupełnienia sprzeciwu poprzez nieprzedłożenie pełnomocnictwa bądź niewykazanie uprawnienia osób do jego udzielenia uprawnia Sąd do odrzucenia sprzeciwu, nie powodując również obowiązku wezwania strony dla zatwierdzenia czynności. Na tym etapie postępowania niniejsze stanowi brak formalny, stosownie do art. 68 kpc, którego nieuzupełnienie pomimo wezwania powoduje odrzucenie sprzeciwu na zasadzie art. 504 par. 1 kpc.

Sąd Rejonowy pominął jednak okoliczność, iż w aktach sprawy znajdowała się nie tylko informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców - stan na dzień 5 października 2015r. ale w aktach tych znajdowała się również informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców – stan na dzień 8 lipca 2015r. (k- 11), odzwierciedlająca informację po wpisie nr 15, dokonanym w dniu 23. września 2014 r. Stąd też Sąd Rejonowy dysponował w istocie treścią dwu odpisów z KRS pierwszego wg. stanu na dzień 8 lipca 2015r. po wpisie nr 15 oraz wg. stanu na dzień 5 października 2015 po wpisie nr 16. Zestawienie tych dwu odpisów winno pozwolić Sądowi Rejonowemu, a pozwoliło Sądowi Okręgowemu na ustalenie, kto był uprawnionym do reprezentacji w dacie 10 sierpnia 2015r. W jednym i drugim odpisie bowiem jako osoba uprawniona do reprezentacji wymieniony jest M. F. - Prezes Zarządu. Na podstawie powyższego należało więc przyjąć, iż podpisany na pełnomocnictwie z daty 10 sierpnia 2015r. M. F. pełniący funkcję Prezesa Zarządu był w tej dacie uprawniony do reprezentacji.

Stąd zważywszy na powyższe orzeczono jak w sentencji na mocy art. 386 par. 1 kpc w zw z art. 397 par. 2 kpc. Sąd jednocześnie nie znalazł podstaw dla zastosowania art. 79 ust. 1 pkt. 1 lit. e ustawy o kosztach sądowych w sprawach

cywilnych, uwzględnienie zażalenia nie wynikało bowiem z trafności podniesionej przez żalącego argumentacji, ale przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy analizy.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)